

ZAJÍMAVOSTI O PLEMENU RAGDOLL

● Kočky plemene Ragdoll se řadí mezi polodlouhosrsté kočky s odznaky a je to poměrně mladé plemeno.

● Je jedním z nejmilejších a nejdobromyslnějších, které mezi plemeny koček najdete a byl vyšlechtěn jako bytová kočka. Říká se o něm, že má psí povahu a je pravdou, že Ragdoll rád aportuje a také se snadno naučí chodit na procházky v postrojku.

● Ragdollové jsou hodně společenší, nápadití a hraví, nezkaží žádnou legraci. Koupit si ragdolla je jako pořídit si vlastní stín.

● Jsou to kočky na společnosti opravdu závislé a o samotě strádají. Ragdoll, na kterého nemá člověk čas, potřebuje alespoň kamaráda. Ideálně druhou kočku, ale dobře se snáší i s ostatními zvířaty.

● Je to kočka dobromyslná, hodná a něžná ke všem členům své rodiny i ostatním lidem. A velice důvěřivá, dokonce i k cizím. S oblibou se používá při felinoterapii, tedy léčbě kočkou. K tomu je přímo předurčena – nejenže se chová jako ideální společník, ale na klíně nebo v náručí člověka se navíc dokonale uvolní, doslova jako hadrová panenka (rag-doll).

● Podle standardu má být Ragdoll svalnatá a velká kočka se silnými kostmi, plným hrudníkem, krátkým a mohutným krkem. Nohy jsou středně dlouhé, zadní o něco vyšší. Velké tlapy mají kulatý tvar a mezi prsty vyrůstají chomáčky chlupů. Délka ocasu je úměrná k tělu. Hlava je klínovitá s pevnou, silnou bradou. Středně velké uši jsou posazeny dále od sebe a mají zaoblené vrcholky. Nos je mírně prohnutý, oči velké, oválné a vždy musí být modré.

● Koťata se rodí celá bílá a až po pár dnech se začínají vybarvovat. Vybarvování končí až v dospělosti, tedy ve stáří 3 až 4 let, kdy je ukončen i jeho tělesný vývin.

● Ragdoll je ve čtyřech základních barvách: seal (černá), blue (modrá), chocolate (čokoládová), lilac (lilová) a dále pak kombinací základních barev s červenou barvou.

● Dožívá se v průměru 14 let.

Chcete-li mít domácího mazlíčka jen pro sebe, pořídte si kočku plemene Ragdoll

Panenko na mazlení

Čtrnáctidenní koťátka už zvědavě sledují svět kolem sebe a již v tomto věku je pro ně důležité mít kontakt s člověkem...

„Můj starší bratr nosil domů mamince různá zvířata. Jednou přinesl za košilí malé mňoukající stvoření, které našel plavat zabalené v novinách. Mysleli jsme si, že je to kočička a dali jí jméno Zuzana. K našemu překvapení se z ní vyklubal krásný kocourek,“ vypráví chovatelka koček plemene Radgoll Marta Vrábelová.

Takřka každé dítě snilo o tom, čím bude, až vyroste. Snem Marty Vrábelové bylo starat se v ZOO o exotická zvířata. Realita byla trochu jiná. Stala se zootechničkou a exotická zvířata měla pouze doma – akvarijní rybičky, ptáčky zebříčky a také vodní želvy. „Bydleli jsme v panelovém bytě, naše děti byly malé a podle toho jsme volili taková zvířátka, která nejsou tak náročná na kontakt s člověkem a jeho pozornost,“ vysvětluje chovatelka.

KDYŽ SE NĚCO DĚLÁ, TAK POŘÁDNĚ

Děti vyrostly a začaly se osamostatňovat a Marta toužila mít doma zvířátko, se kterým se bude moci i pomazlit v náručí a nejen se na něj koukat. Volba padla na kočičku,

protože pejska je potřeba venčit. A ke kočkám tíhla vlastně odjakživa. Začala tedy hledat na internetu informace o čistokrevných kočkách a všech kočičích plemenech, nakoupila si knihy a ze všech těch mňoukajících krásků vybírala především takové, kterým by podle popisu jejich povahy a potřeb nevadilo bydlet

Kočky vycítí, kdo je má rád a u koho jsou v bezpečí

Dvuměsíčním koťatům je třeba se opravdu hodně věnovat a „vymazlit je“

celoročně jen v bytě s možností venkovního pobytu pouze na balkoně. „Ragdoll u mne vyhrál jak svým vzhledem, tak podle mého názoru i jako nejvhodnější čistě bytové plemeno. V té době bylo ještě velmi vzácné a chovatelské stanice by spočítal na prstech jedné ruky. Nakonec jsem se dočkala svého prvního vytuženého ragdolla – kocourka jménem Benjik. Měl nádherně modré oči, prosebný pohled, hebkou srst. Jeho rodokmen byl německý a já poprvé něco takového držela v ru-

Ricci Faelis, ragdoll blue mitted tmá přísný kocouří výraz, ale duší je to velký mazel

kách, četla jsem dokola jména jeho rodičů, předků, prapředků a praprapředků... Vždyť ani já neznám své předky tak daleko do minulosti,“ vzpomíná.

Jako zootechnik neměla problém s ovládním genetiky, a tak si začala číst nejen Benjikův rodokmen, ale mnoho dalších rodokmenů dostupných na internetu a při tom zatoužila mít i sama svoje koťátka.

„Mým krédem je, že když se něco dělá, tak pořádně. Takže když koťata, tak jediné se vším všudy, co k tomu patří – tedy stát se členem Českého svazu chovatelů koček a založit si vlastní chovatelskou stanici, vybrat jí nějaké pěkné jméno, které pak budou koťátka mít ve svém kočičím rodném listě, tedy rodokmenu (pedigree). Vybrala jsem si jméno Faelis, což je starší latinský překlad slova ‘kočka’.“

MILÁČEK EUFRAT A JEHO BOJ O ŽIVOT

První chovný ragdoll byl kocour Eufkrat, kterého si Marta dovezla z Polska. Byl to snad jediný lilový kocour v Evropě. Polská chovatelka sama nevěřila tomu, že je lilový. Nádherný Eufkrat to „dotáhl“ až na Evropského šampiona.

„Eufkrat měl na výstavách velké úspěchy, vůbec z nich neměl žádný stres, jenom po dobu výstavy nechtěl jíst a pít a ani nepoužil toaletu. Všichni mi říkali, že to je naprosto normální, že se kočka tak chová – nejí, nepije, nevyprazdňuje se. Ovšem pak se to stalo. Na výstavě až v Žilině, bylo to v neděli na stadionu a bylo tam dost zima a průvan. Eufkrat opět bodoval a já se radovala. V pondělí jsem si ničeho ještě nevšimla, ale

v úterý ráno se mi už nezdál v pořádku a tak jsme navštívili doktora. Veterinář se mě ptal, kdy jsem Eufkrata viděla naposledy čurat a pít a já nebyla schopná odpovědět, protože jsem si toho vůbec nevšimla. Veterinář se mu pokusil vymačkat močový měchýř, ale nešlo to a tak nás poslal domů s tím, že pokud by se nevyčural, tak musíme druhý den přijet znovu a on by ho vycévkoval. Nic se nestalo, takže jsme museli jet na to cévkování. Veterinář kocoura uspal, vycévkoval a poslal nás domů s tím, že máme za pár dnů přijít na kontrolu.

Doma jsme čekali, až se Eufkrat začne probírat z narkózy. Uplynula hodina, dvě, tři... a pořád nic, kocour naprosto bez života. Bylo to moc špatné – veterinář domluvil hospitalizaci na klinice v Brně, kde Eufkrata našťestí pro nás během tří dnů postavili opět na nohy. Dnes už má jedenáct let a jsme tak nějak na sobě závislí - oba dva,“ ještě dnes po dvanácti letech od této příhody má Marta Vrábelová při vzpomínce na ni oči plné slz.

Ullabella Kiss Faelis, ragdoll seal bicolor v době její výstavní kariéry nasbírala mnoho ocenění

Tříměsíční koťátka se už brzy rozběhnou do nových domovů, nerada se s nimi loučím, ale jsem šťastná, že přinesou radost jiným lidem

...jako první mne okouzily modré oči ragdola

Neo Cocoa Faelis, nádherný seal mitted ragdoll miluje procházky přírodou

MARTA MÁ KOŤÁTKA PO CELÉM SVĚTĚ

Marta Vrábelová odchovala mnoho koťatek, ta nejlepší vybírala do dalšího chovu a jsou v různých chovatelských stanicích po celém světě. „Nejblíže mému srdci je chovatelka Isy z Calgary, se kterou jsme staly opravdovými přítelkyněmi,“ říká chovatelka a pokračuje: „Poprvé jsem se s ní seznámila, když mi osobně přivezla kocourka. Chtěla vědět, do jakých poměrů se její miláček dostane. Strávily jsme spolu v našem domě deset krásných dnů.

Tedy první čtyři dny byly pro nás obě dvě dost stresující, protože kocourek ne a ne udělat boběček. Obě dvě jsme ho hlídaly jako ostříži při každé jeho návštěvě záchodku - a ono pořád nic. Isa se dušovala, že kocour odjížděl naprosto zdravý a já se zase dušovala, že u mě je taky vše v pořádku. Naštěstí to kocourek čtvrtý den vyřešil sám. Zničeho nic se pozvracel a nevěřili byste co – asi 10cm gumy široké 1cm! Kde se to v něm vzalo, bylo záhadou. Kočky chovám už řadu let, ale člověk se stále učí.

Nebojsa Faelis, ragdoll seal lynx colorpoint na mezinárodní výstavě koček v Ostravě